

ВІСНИК
КІЇВСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ ІМЕНІ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА

ПСИХОЛОГІЯ

1(6)/2(7)/2017
Засновано 2014 року

УДК 159.9

Наведено результати теоретичних, прикладних і науково-експериментальних досліджень з актуальних питань психології.

Для науковців, викладачів, практичних психологів, студентів.

Приведены результаты теоретических, прикладных и научно-экспериментальных исследований по актуальным вопросам психологии.

Для ученых, преподавателей, практических психологов, студентов.

Visnyk issue deals with the results of theoretical, empirical and scientific-experimental researches in the actual problems of psychology.

It is of interest to scientists, teachers, psychologists-practitioners and students.

ВІДПОВІДАЛЬНИЙ РЕДАКТОР

**РЕДАКЦІЙНА
КОЛЕГІЯ**

Л. Ф. Бурлачук, д-р психол. наук, проф., акад. НАН України
В. Бльомерс, д-р філософії, проф. (ФРН); Л. В. Губерський, д-р філос. наук, проф., акад. НАН України (голов. ред.); В. О. Васютинський, д-р психол. наук, проф.; І. В. Ващенко, д-р психол. наук, проф.; О. І. Власова, д-р психол. наук, проф.; І. В. Данилюк, д-р психол. наук, проф. (заст. голов. ред.); Й. Дафіною, д-р філософії в галузі психол., проф. (Румунія); І. Земантайтіте, д-р філософії, проф. (Литовська Республіка); Л. М. Карамушка, д-р психол. наук, проф., чл.-кор. НАН України; А. Б. Коваленко, д-р психол. наук, проф.; Е. В. Крайніков, канд. психол. наук, доц. (відп. секр.); С. Д. Максименко, д-р психол. наук, проф., акад. НАН України; М. Ругевічус, д-р філософії в галузі психол., проф. (Литовська Республіка); Т. М. Титаренко, д-р психол. наук, проф., чл.-кор. НАН України; Ю. М. Швалб, д-р психол. наук, проф.

Адреса редакції

02017, Київ-117, просп. Глушкова, 2а, факультет психології;
тел (38044) 239 32 25

Затверджено

Вченого радою факультету психології
18.05.17 (протокол № 10)

Зареєстровано

Державною реєстраційною службою України.
Свідоцтво про державну реєстрацію КВ № 20985-10785ПР від 12.08.14

**Засновник
та видавець**

Кіївський національний університет імені Тараса Шевченка,
Видавничо-поліграфічний центр "Кіївський університет"
Свідоцтво внесено до Державного реєстру
ДК № 1103 від 31.10.02

Адреса видавця

01601, Київ-601, б-р Т.Шевченка, 14, кімн. 43
тел (38044) 239 31 72, 239 32 22; факс 239 31 28

Журнал входить

до переліку наукових фахових видань України, в яких можуть публікуватися результати дисертаційних робіт на здобуття наукових ступенів кандидата і доктора наук у галузі психологія.
Наказ МОН України № 1528 від 29.12.14

ЗМІСТ

ВИПУСК 2(7)

Мартинюк І. Методи діагностики готовності особистості до самоосвітньої діяльності	96
Моісеєнко К. Соціалізація особистості та розвиток особистісно-професійного потенціалу під час навчання у ВНЗ	99
Остапенко І. Дослідження комунікативних бар'єрів національної та громадянської самоідентифікації молоді	102
Погорільська Н., Прухніцька М. Особливості сприймання візуальної реклами через призму ціннісних орієнтацій українців та американців.....	108
Подшивалкіна В. Особистість чи індивідуальність: хто потрібен сучасному суспільству?	112
Прокопович Є., Пільгук Н. Психологічна характеристика мікросоціальних чинників інтернет-залежної поведінки підлітків	116
Соловія Д. Теоретичний аспект формування іміджу та соціалізації майбутніх педагогів дошкільних навчальних закладів	120
Ткач Б. Нейропсихологічний підхід до проблеми людської агресії в умовах сучасного суспільства	124
Токарєва Н. Психологічні особливості соціалізації підлітків у соціокультурному контексті постмодернізму	128
Фетісова К. Емпірична модель дослідження історичного покоління через призму продуктів його фото- та кіномистецтва	133
Філоненко Л. Гуманістичне виховання в нових соціокультурних умовах	136
Фурманов І. Стратегії подолання ревнощів у романтических та подружніх стосунках	139
Чанчиков І. Релігійність як чинник соціально-психологічної адаптації	143
Чуйко О., Голотенко А. Соціальна підтримка в структурі осо́бистісних ресурсів внутрішньо переміщених осіб	146
Шальнєва П. Особливості самооцінки підлітків в умовах проживання в зоні АТО	150
Шамлян К. Про суб'єктивно-діяльнісний підхід у дослідженні вольової організації осо́бистості	153
Шамнє А. Категорія психосоціального розвитку у сучасній психології	158
Шапран Т. Психологічна модель внутрішнього конфлікту осо́бистості	161

взаємодії з батьками, вчителями, однолітками. З'ясовано, що стимулами, які провокують занурення підлітків у світ віртуальних подій, є: неможливість задоволення основних потреб молодої людини у визнанні, повазі, любові з боку близького оточення (батьків, однолітків); заборона бажаного, перешкоди на шляху досягнення мети; образи, обман; невміння або небажання відповідати за свої слова, дії, вчинки у реальному житті тощо. Тому одна з пріоритетних потреб підліткового віку – потреба в спілкуванні – реалізується в основному у всесвітньому інформаційному просторі, що й приводить до формування високого рівня залежності від мережі Інтернет.

Таким чином, можна стверджувати, що виникнення інтернет-залежної поведінки підлітків зумовлюється сукупністю мікросоціальних чинників, які визначають психологічні особливості її прояву, тобто зовнішнім соціальним середовищем (особливо мікросередовищем), а також індивідуально-психологічними особливостями

особистості підлітка, які зумовлюють його індивідуальне реагування на різні "життєві невдачі".

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Белинська В.А. Ребенок и компьютер: психологические реалии виртуального мира / В.А. Белинська // Школьный психолог. – 1999. – № 3. – С. 10.
2. Больбот Т.Ю. Факторы ризику развития компьютерной зависимости среди молодого вку / Т.Ю. Больбот // Укр. вісн. психоневрології. – 2004. – Т. 12, вип. 4. – С. 75–80.
3. Бондарчук О.І. Психологія девіантної поведінки: Курс лекцій / О.І. Бондарчук – К. : МАУП, 2006. – 88 с.
4. Вакулич Т.М. Психологичні особливості поведінки підлітків у мережі Інтернет / Т.М. Вакулич // Збірник наукових праць Інституту психології імені Г.С. Костюка АПН України / За ред. С.Д. Максименка. – Т. VIII, вип. 2. – К., 2006. – С. 41–47.
5. Asstantini F. Apporti causalî nell'incidenza del cinema, della televisione sulla e internet delinquenza minore / F. Asstantini // Med. Soc. Psychol. – Torino, 2004. – V. 24, N. 4. – P. 266–269.
6. Jummer M. The adult child: the antagonist or the partner? M. Jummer // Amer. J. Psychiat., 1997. – V. 144. – P. 710–717.
7. Mortley P. Whether you understand your child? Real problems of dialogue / P. Mortley // J. Clin. Psychol., 2002. – V. 4. – N. 8. – P. 673–691.

Стаття надійшла до редакції 17.11.16

Евгеній Прокопович, канд. мед. наук, доц.,
Київський національний університет імені Тараса Шевченка, Київ;
Наталія Пильгук, психолог, Одеса

**ПСИХОЛОГИЧЕСКАЯ ХАРАКТЕРИСТИКА МИКРОСОЦИАЛЬНЫХ ФАКТОРОВ
ИНТЕРНЕТ-ЗАВИСИМОГО ПОВЕДЕНИЯ ПОДРОСТКОВ**

В статье представлены результаты эмпирического исследования микросоциальных (психологические проблемы, вызванные ближайшим социальным окружением) факторов интернет-зависимого поведения подростков.

Ключевые слова: интернет-зависимость, подростковый возраст, аддиктивное поведение, родительский авторитет.

Eugen Prokopovich, PhD., Assoc. Prof.,
Taras Shevchenko National University of Kyiv, Kyiv;
Natalia Pilguk, psychologist, Odessa

**PSYCHOLOGICAL FACTORS OF MICROSOCIAL CHARACTERISTIC
OF TEENAGERS' INTERNET-ADDITION BEHAVIOR**

The article presents the results of empirical research microsocial (psychological problems caused by the immediate social environment factors of Internet addiction of adolescents.

Keywords: Internet addiction, adolescence, addictive behavior, parental authority.

УДК: 159.9

Дана Соловова, асп.
Київський університет імені Бориса Грінченка, Київ

**ТЕОРЕТИЧНИЙ АСПЕКТ ФОРМУВАННЯ
ІМІДЖУ ТА СОЦІАЛІЗАЦІЇ МАЙБУТНІХ ПЕДАГОГІВ
ДОШКІЛЬНИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ**

У статті на підставі аналізу наукових джерел розкривається сутність поняття "імідж", розглядаються педагогічні аспекти формування професійного іміджу та соціалізації майбутнього педагога дошкільного навчального закладу.
Ключові слова: соціалізація, імідж, професійно-педагогічний імідж, педагог, вихователь, особистість, дошкільний заклад, студентоцентроване навчання.

Постановка проблеми. Проблема формування позитивного іміджу та соціалізації майбутнього педагога дошкільного навчального закладу не отримала в повній мірі своє відображення у наукових дослідженнях, а та-кох у практиці вузівської підготовки майбутніх вихователів дошкільних навчальних закладів. Недостатня увага приділяється формуванню позитивних якостей особистості, оволодіння педагогами технологіями підвищення зовнішньої привабливості та особистісної комунікативності, умінню самопрезентуватися, формуванню соціальної свідомості, самосвідомості та ціннісних установок, які будуть визначати траєкторію професійного розвитку майбутнього працівника дошкільного навчального закладу.

Метою даної статті є розгляд теоретичних аспектів формування соціалізації та іміджу майбутніх педагогів

дошкільних навчальних закладів: уточнення поняття імідж, принципів, особливостей формування іміджу майбутніх педагогів дошкільного навчального закладу, адаптації, інтеграції, саморозвитку і самореалізації.

Аналіз досліджень і публікацій. Бурхливі зміни, що мають місце у житті сучасного суспільства, з особливим гостротою ставлять проблему адаптації поведінки особистості з метою досягнення соціального успіху. Прагнення людини викликати в інших певне враження, щоб підвищити власну спроможність досягти поставленої соціальної мети, безумовно, є природним та універсальним. Слід вважати, що такий стан речей відбуває процес становлення неповторного особистісного начала в поведінці людини, оскільки ця унікальність є специфічною формою буття світу людини у світі соціуму.

© Соловова Дана, 2017

Законом України "Про освіту" (1996), "Державною національною програмою "Освіта (Україна ХХІ століття)" (1994), "Базовим компонентом дошкільної освіти" (1998), "Концепцією дошкільного виховання в Україні" (1993) [2], "Національною доктриною розвитку освіти України у ХХІ столітті" (2001) та іншими законодавчими документами підкреслюється, що особливої ваги набуває подання зразка для наслідування дітям дошкільного віку вихователями дошкільних навчальних закладів [3].

Проблема формування іміджу є однією з актуальніших у сучасній педагогічній науці. Як засвідчують дослідження таких учених як А. Калюжний [5], В. Черепанова [1], О. Панасюк, Г. Почепцов, В. Шепель [8], в останні роки означена проблема достатньо активно розробляється щодо різних видів людської діяльності. Пріоритет у цій проблемі залишається на політиці, бізнесі, мистецтвом, торгівлі та іншими галузями. Водночас наявністю досить широкий арсенал технологій, спрямованих на підтримку та створення іміджу різних фахівців.

Аналітичний огляд досліджень (О. Володарської [6], А. Калюжного [10], Я. Коломенського [8], О. Перелипної [1]) з порушеної проблеми засвідчує її актуальність для майбутніх фахівців дошкільного навчального закладу. Утім, у проаналізованій літературі виявлено досить фрагментарні та опосередковані дані щодо характеристики іміджу та соціалізації майбутніх педагогів дошкільного навчального закладу та умов їх створення. Крім того, недостатньо досліджено, присвячені вивченню питання педагогічного забезпечення формування основ іміджу у майбутніх педагогів. Водночас, за даними багатьох дослідників (В. Міхайлова, О. Осєтрова, М. Піскунова, С. Смірнова, Г. Сорокіна та інших [5; 7; 4; 8; 10]), у значній частині, як досвідчених вихователів, так і студент-педагогів виявлені проблеми, пов'язані із самопрезентацією та самоствердженням фахівця. Педагогічний імідж визначають як безпосередньо або зумисне створюване педагогом візуальне враження про себе.

Виклад основного матеріалу. Індивідуальний імідж сучасного педагога – одна з малодосліджуваних проблем педагогічного знання. Це явище цікаве для педагогіки насамперед у світлі нових вимог, що ставляться до майбутнього педагога дошкільного навчального закладу та вихованця в умовах побудови демократичного громадянського суспільства в незалежній Україні, де на першому плані стоять гуманістичні цінності цивілізації – цінність особистості, її вільний духовний та моральний розвиток.

Існує припущення, що поняття "імідж" походить з англійської мови. Але враховуючи факт його існування ще у давні часи, неможливо із впевненістю стверджувати, що "імідж" є похідним від французької чи англійської мови, скоріше є запозиченим, як свідчить трансформація його змісту протягом років і майже одночасна пізніша поява в обох цих мовах. У сучасному педагогічному словнику А. Коджаспірова зазначено, що термін "імідж" походить від поняття "свідомість", утвореного за допомогою мови; зображення або опис; розумова концепція, підтримувана різними суспільними групами і така, що символізує основну позицію й орієнтацію стосовно чого-небудь" [5, с. 41]. На думку Г. Почепцова, "імідж – це звернене у зовнішнє "Я" людини, її публічне "Я"" [9, с. 29].

В. Шпалинський підкреслює, що імідж – "це те, чим і ком здається людина у своєму оточенні, якою бачать і сприймають її "вони" [7, с. 245]. Отже, узагальнюючи наукове трактування дослідниками поняття "імідж", ми вважаємо, що імідж – це полісемантична категорія, яка пов'язана з соціалізацією в колективі, характеризує стиль професійної діяльності, манеру спілкування, уміння індивідуалізувати свій образ, надавати йому естетичної виразності. Вдалий імідж – це здатність переконати оточуючих.

ючих, що носій цього іміджу є втіленням в собі ідеальних якостей, які вони бажали б мати, якщо були б на місці цієї людини. У незалежній Україні формується інформаційний простір, де роль іміджу для трудової соціалізації та досягнення особистістю професійного успіху стає все помітнішою, інколи – незамінною.

Гостра зацікавленість проблемами іміджу в політиці, торгівлі, рекламному бізнесі, в організації мас-медіа, в мистецтві, педагогіці, в практичному управлінні – ось далеко не повний перелік очевидних доказів того, що актуальність феномену іміджології з кожним роком зростає. Проблемі формування іміджу навчального закладу присвячені роботи Л. Даниленко, О. Мармазі, З. Тимошенко та ін.[8]

Імідж є цілеспрямовано створюваним образом-уявленням, який за допомогою асоціацій наділяє суб'єкт додатковими цінностями і завдяки цьому сприяє більш емоційному його сприйняттю.

У педагогіці є різні підходи щодо класифікації іміджу. Зокрема, за функціональним підходом виокремлюють такі види іміджу:

- професійний – імідж педагога, детермінований професійними якостями;
- особистісний – імідж педагога, зумовлений його внутрішніми індивідуальними рисами;
- бажаний – імідж, до якого прагне педагог;
- дзеркальний – імідж, що відповідає його уявленню про себе;
- корпоративний – імідж дошкільного, загальноосвітнього або вищого навчального закладу, де працює педагог.

Необхідно зазначити, що імідж може бути як позитивним, так і негативним.

Складові іміджу майбутнього педагога дошкільного навчального закладу:

- внутрішнє "Я" (внутрішній образ студента-педагога, що відповідає обраному фаху і виявляється у його професійній культурі та мисленні, емоційності та творчому настрої, привабливості й вищуканості, внутрішній стійкотій гідності, позиції й ступені мобілізації тощо);
- зовнішній вигляд педагога (засвідчує про ціннісні риси, які в гармонійному поєданні з педагогічним артистизмом створюють позитивний образ педагога-професіонала, сприяють формуванню гарного враження та репутації, допомагають соціалізуватись в трудово-му колективі);
- використання верbalних і неверbalних засобів спілкування (жести, міміка, пантоміміка, інтонація) майбутнього вихователя мають привертати увагу вихованців до нього, викликати довіру і напалштовувати їх на активну взаємодію.

Соціалізація та створення позитивного іміджу сучасного педагога дошкільного навчального закладу тісно пов'язані із його професійною компетентністю, педагогічною майстерністю, психологічно-педагогічною культурою особистості вихователя та особистісними й професійно значущими якостями педагога.

Вищим навчальним закладам необхідно орієнтуватись на гуманістичну модель соціалізації майбутніх вихователів, яка спирається на здатність до діалогу та співробітництва, а також на студентоцентроване навчання, яке спирається на розширення автономії студента, підвищену відповідальність, опору на активне навчання, акценті на критичному навчанні та розумінні. Для досягнення успішної професійної соціалізації майбутнього педагога вищому навчальному закладу необхідно допомагати студентам у розвитку компетенції й усунення обмеження для досягнення особистісно значущих та стійких змін у професійній та особистісних сферах життя.

При формуванні іміджу педагога його особисті якості переплітаються з тими, що приписуються йому оточую-

чиими. Імідж педагога формують: сам вихователь, іміджмейкери, засоби масової інформації, люди, що оточують – друзі, рідні, співробітники, вихованці, батьки вихованців. Завдяки іміджу можна скласти враження про педагога, його характер, освіченість, інтелект, рівень культури, поведінку.

Імідж кожного педагога індивідуальний, але, разом з тим, має загальні ісси, властиві його професії: тонкість розуму, вишукані манери, вихованість, скромність, уміння гдіно подати себе вихованцям. Вихователь повинен завжди бути взірцем високого особистого іміджу.

Щоб бути привабливою особистістю, охайному зовнішньому вигляду недостатньо. Це бажаний компонент іміджу, але не вирішальний. Сильними особистісно-діловими характеристиками іміджу особистості є, надалі перед, вихованість, ерудиція й професіоналізм.

Г. Китайгородська характеризує сучасного педагога-вихователя, як джерело інформації, лідера колективу і, в той же час, учасника, у якого особливий авторитет, взірця морально-етичних норм поведінки, модель майбутньої мовленнєвої діяльності, організатора психолого-гірччого клімату, керівника міжособистісних стосунків.

Ми погоджуємося з думкою М. Варданян, яка представила імідж, як структуровану сукупність взаємопов'язаних компонентів: внутрішнього (знання, уміння, здібності, установки, цінності, самооцінка, Я-концепція); зовнішнього (габітарій, вербальний, кінетичний, середовищний і матеріалізований елементи); процесуального (стиль керівництва і стиль спілкування), що проявляються у функціях (комунікативна, інформативна, когнітивна, конотативна, емотивна, мотиваційна, організаційна, дисциплінарна, вибіркова, компенсаторна, представницька, креативна, виховна, адаптивна, здоров'язберігаюча), що доповнюють одну одну.

Цілеспрямовані наукові дослідження на сучасному етапі надали можливість виокремити нову галузь педагогічної науки – педагогічну іміджологію, яка має на меті вивчення закономірностей та сутності процесів формування педагогічного іміджу в контексті професійної соціалізації фахівців у сфері освіти та професії іміджмейкера.

В літературі існує ряд визначень іміджології як науки. На думку О. Холода, іміджологія – це наука про функціонування, систематизацію й провадження у свідомість споживача знакових замінників інформації про носій визначених атрибутив [7, с. 34]. В. Шепель вважає, що іміджологія – це звернення до кожного заклик бути привабливим і вміти нести світло людям. Вона сприяє зовнішньому прояву глибинної потреби людини бути гідною особистістю [5, с. 48].

Інформаційний банк іміджології складає дані таких дисциплін як психологія, педагогіка, етика, соціологія, риторика, театральна режисура, акторська майстерність, косметологія, дизайн одягу тощо.

Головне призначення іміджології – науково обґрунтувати, як створити привабливий імідж, як збудувати моделі достойної поведінки в тих чи інших ситуаціях, що буде корисним під час професійної соціалізації.

Відомі українські вчені інтенсивно займаються дослідженням теоретичних і практичних основ іміджології. Зокрема, В. Мойсеєв підготував значну кількість праць з теорії і практики паблік рілейніз [8], Г. Почекцов має низку досліджень, присвячених актуальним проблемам іміджології й паблік рілейніз [4], В. Королько – автор першого фундаментального підручника з основ паблік рілейніз та проблем іміджу студентів вищих навчальних закладів [9]. О. Холод запропонував цікаві підходи до систематизації складових іміджології [7]. Діяльність керівника організації зі створення іміджу розглянуту в дослідженнях О. Доброневського, О. Омарова, Г. Почекцова, Е. Уткіна, О. Фельзера [10].

У літературі з проблем іміджології явно відчувається диспропорція між традиційними рівнями гуманітарного знання: фундаментальними теоріями, теоріями середнього рівня та прикладними дослідженнями. Усе зазначене може бути віднесено також до проблеми соціалізації та формування індивідуального іміджу педагога дошкільного навчального закладу.

Трактування поняття "імідж" тісно пов'язане з поняттями образу людини, враження або уявлення про ньюго, з тим, як він уявляє себе з усіх позицій. Наявність іміджу – явище символічної природи, що містить та передає певну інформацію про людину з метою впливу на оточуючих, зокрема, інформацію про те, як поведінка відносноносить іміджу прийнятна, якої поведінки можна чекати від ньюго самого та яку соціальну роль він виконує. Ця позиція знайшла підтвердження в працях П. Берда, який визначає імідж як "загальне враження, яке ви справляєте на оточуючих. Вони складається з того, як ви представляєте свої ідеї, як поводитеся в суспільстві, як одягаєтесь, що говорите і що робите..." [10, с. 52]. Слушачі, на нашу думку, є його зауваженням стосовно того, що імідж повинен міцно базуватися на внутрішній сутності людини, бути її відображенням.

Таким чином, імідж людини є те, що орієнтоване на сприйняття іншими людьми в його безпосередньому оточенні та адресоване ним як повідомлення про свій статус, професійну роль, унікальні риси і якості особистості.

Соціологи спригають імідж як зовнішній образ, який створює суб'єкт з метою викликати певне враження, відношення інших людей до себе. Без наявності позитивного іміджу педагог не зможе успішно соціалізуватись в колективі. На сучасному етапі необхідно є орієнтація на гуманістичну модель соціалізації, яка на основі ефективного виховання сприяє самостійній діяльності студентів, прийнятто рішення в нових умовах. Виці навчальні заклади повинні організувати повноцінне і різноманітне життя, орієнтуватися на особистісну спрямованість навчально-виховного процесу, в центрі якого студент з його здібностями, інтересами та потребами. Діалектична єдність соціалізації та сформованого позитивного іміджу забезпечить оптимальний розвиток особистості майбутнього вихователя дошкільного навчального закладу протягом усього життя.

Психологи сприймають імідж: як цілеспрямовано сформований образ особистості, що віді являє певні ціннісні характеристики, покликаний справити емоційно-психологічний вплив на кого-небудь; як сукупність зовнішніх і внутрішніх характеристик особистості, яка формується в процесі саморозвитку і соціалізації, спілкування і діяльності, містить систему ролей, які людина грає у своєму житті, доповнюється рисами характеру, інтелектуальними особливостями, зовнішніми даними, одягом та ін. Таким чином, в філософії, соціології і психології імідж розглядається як складний феномен, який об'єднує різноманітні фактори (спадковість, середовище виховання, особистісна активність людини), це інтегрована цілісність біогенних, соціогенних та психогенних елементів.

Створення іміджу фахівця дошкільного закладу – це складний процес, успішність якого залежить не лише від умов та технологій формування, але й від власного уявлення педагога про себе. У дітей дошкільного віку привабливий педагог-вихователь асоціюється з поняттями "добрий", "привітний", "лагідний", "справедливий".

Можна виокремити два провідні принципи технології побудови іміджу педагога дошкільного навчального закладу:

По-перше, впливаючи на дітей дошкільного віку, необхідно активними діями сформувати в них усвідомлюючо

заний взаємозв'язок між вашим ім'ям та позитивними емоціями, відчуттями.

По-друге, формуючи свій імідж, треба більшою мірою впливати на підсвідомість вихованців, чим на їхню свідомість. Думка, яка виникає в дитині під впливом підсвідомої інформації, представляється для неї своєю власною. Оскільки діти та й люди взагалі, звичайно собі довіряють більше, ніж іншим, то позитивний імідж сформований таким чином є більш надійним і тривалим.

Саме тому невід'ємною умовою формування іміджу педагога дошкільного навчального закладу стає оволодіння систематизованими знаннями про механізми самопрезентації, яка передбачає виховання ефективної системи діагностики власних можливостей, розробку індивідуальної моделі поведінки, схеми самопрезентації та засвоєння прийомів іміджування, комплексний розвиток професійних комунікативних і перцептивно-рефлексивних умінь.

Самопрезентація – це процес цілеспрямованого спілкування вихователя і вихованців, під час якого вихователь виявляє свої сильні сторони таким чином, щоб викликати у дітей певний інтерес до себе, до теми, до самого педагогічного процесу. Самопрезентація педагога дошкільного навчального закладу включає в собі етап демонстрацію власних ділових і професійних якостей – компетентності, грамотності, професійної успішності, демонстрація психологічних навичок якісного вихователя – уміння зацікавлювати, привертати й утримувати увагу дітей-дошкільників, адекватно моделювати ситуацію та оцінювати психічний стан за зовнішніми ознаками. Але до складу ефективної самопрезентації входить не тільки цілеспрямований процес формування потрібного враження про себе як педагога-професионала, особистості, але й уміння отримувати в процесі педагогічного спілкування потрібну інформацію, заходувати її і своєчасно приймати рішення. Психолого-педагогічна діяльність самопрезентації спрямована на прояв творчої активності і самостійності.

Аналіз наукових джерел дозволив викремити педагогічні умови формування соціалізації та іміджу майбутніх працівників дошкільних навчальних закладів:

- удосконалення змісту навчально-виховного процесу ВНЗ;
- використання в процесі підготовки майбутніх вихователів інноваційних методів та форм розвитку комунікативних умінь та навичок;
- гармонійне поєднання індивідуальних і колективних форм роботи в процесі підготовки майбутніх вихователів;
- забезпечення позитивного морально-психологічного клімату в колективі;

• активізація суб'єкта в процесі формування соціалізації та професійно-педагогічного іміджу, яка передбачає активність майбутнього фахівця в процесі формування власного іміджу, оволодіння навичками самопізнання, самовдосконалення, самоіміджування та проектування ефективного іміджу.

Висновок. Власний професійний імідж та професійну соціалізацію педагогу дошкільного навчального закладу потрібно формувати з урахуванням специфіки його діяльності й потреб аудиторії, при цьому усвідомлюючи, що він є живою реклами власного професійного досвіду, життєвої зрілості. Життєва зрілість педагога дошкільної освіти – це орієнтація й самовизначення в складних життєвих ситуаціях на засадах досвіду, знань, наукового та духовного освочення світу. Згодом ця життева зрілість розвивається в іншу не менш важливу якість – професіоналізм особистості педагога, коли власне зростання спрямоване на розвиток креативності, а професійна діяльність приносить задоволення.

Отже, ми можемо зробити висновок про те, що соціалізація та імідж майбутнього педагога дошкільного навчального закладу тісно пов'язані з його професійною компетентністю, педагогічною майстерністю, тактом та культурою особистості.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Баданина Л. П. Привлекательность профессии воспитателя [Текст] / Л. П. Баданина, В. В. Антоновская // Школьные технологии. – 2003. – № 4. – С. 186–191.
2. Базовий компонент дошкільної освіти [Текст] / авт. кол-в: А. М. Богуш, Г. В. Беленська, О. Л. Богініч та ін. – К.: Видавництво, 2012. – 26 с.
3. Закон України "Про Освіту". За станом на 8 груд. 2006 р. [Текст] / Верховна Рада України. – К.: Парламент, вид-во, 2006. – 40 с.
4. Калюжний А. Технология построения имиджа учителя [Текст] / А. Калюжный // Педагогическая техника. – 2005. – № 3. – С. 103–108.
5. Капустин З. Имидж современного педагога [Текст] / З. Капустин // Учитель. – 2006. – № 1. – С. 59–61.
6. Климов Е. А. Педагогический труд: психологические составляющие. [Текст] / Е. А. Климов. – М.: Издат. центр "Академия", 2004. – 240 с.
7. Корнетов Г. Б. Педагогика авторитета [Текст] / Г. Б. Корнетов // Школьные технологии. – 2005. – № 6. – С. 40–50.
8. Лернер П. Образованный человек: видимость, сущность, имидж [Текст] / П. Лернер // Народное образование. – 2005. – № 7. – С. 194–197.
9. Пискунов М. С. Имидж образовательного учреждения: структура и механизмы формирования [Текст] / М. С. Пискунов // Мониторинг и стандарты в образовании. – 1999. – № 5. – С. 5–9.
10. Русская Е. Н. Имидж современного педагога [Текст] / Е. Н. Русская // Мир образования. – № 10. – М.: Просвещение, 1995. – С. 90–159.
11. Національна бібліотека України імені В.В. Вернадського [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.nlibv.gov.ua/> – Заголовок з екрана.
12. Державна науково-педагогічна бібліотека України ім. В. О. Сухомлинського [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.dnrb.gov.ua/> – Заголовок з екрана.
13. Бібліотека українських підручників [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://pidruchniki.ws/> – Заголовок з екрана.
14. Бібліотека Гумер [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.gumer.info/> – Заголовок з екрана.

Стаття надійшла до редколегії 22.11.16

Солова Дана, асп.,
Київський університет імені Бориса Грінченка, Київ

ТЕОРЕТИЧЕСКИЙ АСПЕКТ ФОРМИРОВАНИЯ ИМИДЖА И СОЦИАЛИЗАЦИИ БУДУЩИХ ПЕДАГОГОВ ДОШКОЛЬНЫХ УЧРЕЖДЕНИЙ

В статье раскрывается суть понятия "имидж", рассматриваются педагогические аспекты формирования профессионального имиджа и социализации будущего специалиста дошкольного учреждения.

Ключевые слова: социализация, имидж, профессионально-педагогический имидж, педагог, воспитатель, личность, дошкольное учреждение, студентоцентрированное обучение.

Sopova Dana, post-graduate,
Boris Grinchenko University of Kyiv, Kyiv

THE THEORETICAL ASPECT OF THE IMAGE FORMATION AND SOCIALIZATION OF FUTURE PRE-SCHOOL TEACHERS

The article under consideration deals with the concept of the "image", emphasizes the pedagogical aspects of image formation and socialization of future specialist of the pre-school institutions.

Key-words: socialization, image, professional and pedagogical image, teacher, educator, personality, preschool institution, student-centered learning.